

[Knud Jespersen.]

dertimeløn i 1924, så var den på 50 øre. Den er i dag 30 kr. Men skulle den have fulgt samme priskurve, skulle man i dag have haft 100 kr. i timen, og jeg gad nok vide, hvad det høje ting havde sagt, hvis vi havde stillet krav om en timeløn på 100 kr. i timen.

Forestiller man sig så, at denne udvikling får lov til at gå videre, vil betalingsbalancunderskuddet så ikke blive brugt til at forhøje renten, til at forhøje indkøbsretten til hus og hjem på en sådan måde, at det bliver normalt, at man mister retten til tag over hovedet? Vi har fremsat vores lovforslag for at bremse hele denne udvikling, næsten tid er, for at stoppe tvangsauktionerne, for at stoppe spekulatjonen i alt dette, og det har aldeles ikke noget med en socialistisk samfundsforandring at gøre. Det er et mildt, et venligt og forstående godt forslag til løsning af nogle af de økonomiske problemer, der tilbagevendende kaster deres skygge over alle arbejderlønninger, over hele forbruget.

Hvis finansministeren virkelig mener, sådan som ordene lød, at man skal løse landets økonomiske problemer, så er chancen her, og på den baggrund vil jeg på trods af forskrækkelsen hos nogle af partierne anbefale dette overordentlig gode lovforslag til en velvillig behandling.

Gudme (RV):

Det bliver ikke nemmere at bedømme hr. Knud Jespersens lovforslag, når tilsyneladende meningen er en anden end den, der står i forslaget. Nu stod hr. Knud Jespersen lige heroppe og forklarede, at det ville ikke koste en øre i skat for de mennesker, der for øjeblikket boede i ejendommene. Det var først i det øjeblik, der havde fundet ejerskifte sted, at renten skulle opkræves.

Ser man på lovforslaget, står der det stik modsatte. I § 3 står, at den tinglyste gæld kan forblive som et indestående ved ejerskifte, og i § 4 står:

„Gælden skal forrentes med en rentefod, der svarer til den til enhver tid gældende diskonto i Danmarks Nationalbank.“

Men der står intet om, at det først gælder efter ejerskifte; tværtimod må man efter sammenhængen forstå, at det gælder fra det øjeblik, prioritetten er kommet i ejendommen. I fremsættelsestalen står der heller ikke noget, og i bemærkningerne står der heller ikke noget, men nu siger hr. Knud Jespersen altså, at sådan er det. Man bliver ikke mere overbevist om det værdifulde i et så dårligt gennemarbejdet lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

Nu skal jeg ikke begynde at give karakter for de lovforslag, der behandles her normalt, og jeg vil da også sige, at vi påstår ikke, at vi har formuleret det smukkeste af forslagene i dette høje ting, men jeg vil påstå, at vi har formuleret det bedste. At der så er uklarheder deri, ja vel, men det var heller ikke — ja, undskyld, hr. finansminister — af tillid til regeringen og finansministeren, at vi pegede på, at der var visse ting, som finansministeren i denne forbindelse kunne behandle.

Det, vi ville med det lovforslag, var at knæsette visse principper, og så er vi vel nok et af de første partier, der uden hjælp har udarbejdet et selvstændigt lovforslag. Det er da muligt, at hr. Gudme synes, det kunne være bedre, men jeg glæder mig til ved lejlighed at kigge på et af hr. Gudmes forslag, for det må da blive hele skønhedsåbenbaringer uanset indholdet. Men lad det nu bare være.

Det, der står fast, er, hvad jeg har sagt her i motiveringen af vores forslag. Hvis der er uklarheder dér, er vi villige til — og jeg forstår, at hr. Gudme vil støtte det — at stille et ændringsforslag til vores lovforslag, der yderligere klargør, at det ikke skal koste de nuværende ejere noget, men at det er et antiinflations- og et antijordspekulationsforslag.